

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 662/2014,**15. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EL) nr 525/2013 seoses Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokolli tehnilise rakendamisega****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 8. detsembril 2012 võeti Kyoto protokolli osaliste koosolekuna toimival Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni („ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon“) osaliste 8. konverentsil vastu Doha muudatus, millega kehtestati Kyoto protokolli teine kohustusperiood, mis algas 1. jaanuaril 2013 ja lõpeb 31. detsembril 2020 („Doha muudatus“).
- (2) Kyoto protokolli artikkel 4 näeb ette võimaluse, et osalised võivad oma Kyoto protokolli artiklis 3 sätestatud kohustusi täita ühiselt. Doha muudatuse vastuvõtmisel teatasid liit ja selle liikmesriigid koos Horvaatia ja Islandiga, et liidu, selle liikmesriikide, Horvaatia ja Islandi heite koguselise piiramise ja vähendamise kohustused Kyoto protokolli teisel kohustusperioodil põhinevad arusaamal, et neid täidetakse ühiselt vastavalt Kyoto protokolli artiklile 4. Nimetatud avaldus kajastub konverentsi aruandes ja nõukogu kiitis selle heaks 17. detsembril 2012.
- (3) Kyoto protokolli kohaselt peavad osalised, kes on saavutanud kokkuleppe täita protokolli artikli 3 kohaseid kohustusi ühiselt, nägema kõnealuses kokkuleppes ette igale osalisele eraldatud heitetasemed. Kyoto protokolli kohaselt peavad kohustuste ühise täitmise kokkuleppe osalised teatama ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaadile kõnealuse kokkuleppe tingimused heakskiitmiskirjade hoiuleandmise kuupäeval.
- (4) Doha muudatuses kokkuleppele jõudmine, Kyoto protokolli osaliste koosolekuna toimiva ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi poolt sellega seoses vastu võetud otsuste rakendamine ning kohustuste ühise täitmise kokkuleppe nõuavad eeskirjade kehtestamist, millega tagatakse Kyoto protokolli teise

⁽¹⁾ 26. veebruari 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

kohustusperioodi tehniline rakendamine liidus, sealhulgas üleminek esimesest kohustusperioodist teise, võimaldaks kohustuste ühise täitmise kokkuleppe tulemuslik täitmine ning tagatakse selle kooskõla liidu heitkogustega kauplemise süsteemiga („ELi HKS“), mis loodi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ⁽¹⁾, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 406/2009/EÜ⁽²⁾.

- (5) Kyoto protokolli esimesel kohustusperioodil rakendati heitkoguste ja ühikute arvestamise ja haldamise rahvusvaheliselt kokku lepitud nõudeid ning toimus liidu ja selle liikmesriikide kohustuste ühine täitmine Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 280/2004/EÜ⁽³⁾, komisjoni määruse (EÜ) nr 2216/2004⁽⁴⁾ ja komisjoni määruse (EL) nr 920/2010⁽⁵⁾ alusel. Määrused (EÜ) nr 2216/2004 ja (EL) nr 920/2010 asendati komisjoni määrusega (EL) nr 389/2013,⁽⁶⁾ milles sätestati ühikute haldamine, mis on seotud ELi HKS-i ja otsuse nr 406/2009/EÜ rakendamise ja toimimisega. Hiljuti vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013,⁽⁷⁾ millega tunnistati kehtetuks ja asendati otsus nr 280/2004/EÜ, ei sisalda õiguslikku alust, mis võimaldaks komisjonil võtta vastu vajalikke Kyoto protokolli teise kohustusperioodi tehnilisi rakenduseeskirju kooskõlas Doha muudatuse tingimustega, Kyoto protokolli osaliste koosolekuna toimiva ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi otsustega ja kohustuste ühise täitmise kokkuleppega.
- (6) Kui liikmesriik on äärmiselt ebasoodsas seisundis erilise ja erakorralise olukorra tõttu, mis hõlmab arvestuslikke vastuolusid liidu õigusaktide rakendamise vastavuse tagamisel Kyoto protokolli kohaselt kokku lepitud eeskirjadega, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustuste täitmist otsuse nr 406/2009/EÜ alusel, peaks komisjon, juhul kui ühikud on Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus saadaval, võtma vastu meetmed, et lahendada kõnealune olukord seeläbi, et liidu registris olnud tõendatud heitkoguste vähendamise ühikud (THVd), heitkoguste vähendamise ühikud (HVÜd) või lubatud koguse ühikud (LKÜd) kantakse üle kõnealuse liikmesriigi registrisse.
- (7) Selleks et tagada määruse (EL) nr 525/2013 artikli 10 lõike 7 ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽⁸⁾.
- (8) Kyoto protokolli osaliste koosolekuna toimiva ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi otsusega 1/CMP.8 („otsus 1/CMP.8“) muudeti Kyoto protokolli teisel kohustusperioodil paindlikes mehhanismides osalemise õiguse andmise eeskirju. Selles kehtestati samuti ühikute esimesest kohustusperioodist teise ülekandmise ülempiirid ning ka nõue, et iga osaline peab looma konto eelmise perioodi ülejäägi reservi jaoks. Kõnealuses otsuses on sätestatud ka tuluosa 2 %-line maks, mida tuleb maksta LKÜde esimesel rahvusvahelisel ülekandmisel ja HVÜde väljaandmisel ühisrakendusprojektide jaoks kohe pärast varem osalistele kuulunud LKÜde või heitkoguste neeldumise ühikute (HNÜd) ümbervahetamist HVÜdeks. Praegu peetakse läbirääkimisi Kyoto protokolli teise kohustusperioodi rakendamise täiendavate eeskirjade üle.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside aastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsus nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 136).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsus nr 280/2004/EÜ ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokolli rakendamise süsteemi kohta (ELT L 49, 19.2.2004, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 21. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2216/2004 registre standarditud ja turvatud süsteemi kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele 280/2004/EÜ (ELT L 386, 29.12.2004, lk 1).

⁽⁵⁾ Komisjoni 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 920/2010, millega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusele nr 280/2004/EÜ luuakse liidu register ELi heitkogustega kauplemise süsteemi kauplemisperioodideks, mis lõppevad 31. detsembril 2012 (ELT L 270, 14.10.2010, lk 1).

⁽⁶⁾ Komisjoni 2. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 389/2013, millega luuakse liidu register vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/87/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsustele nr 280/2004/EÜ ja nr 406/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrused (EL) nr 920/2010 ja nr 1193/2011 (ELT L 122, 3.5.2013, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (9) Käesoleva määruse alusel vastu võetavates delegeeritud õigusaktides peaks komisjon Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus ette nägema tasaarveldusprotsessi, mille käigus aastaste saastekvootide mis tahes netoülekannetele, mis tehakse kooskõlas otsusega nr 406/2009/EÜ, ja lubatud heitkoguse ühikute mis tahes netoülekannetele nende kolmandate riikidega, kes osalevad ELi HKSi ja kes ei ole kohustuste ühise täitmise kokkuleppe osalised, järgneb vastava arvu LKÜde ülekandmine.
- (10) Heitkoguste arvestust ja kohustuste täitmisel tehtavaid edusamme käsitlevad asjakohased rahvusvahelised eeskirjad võetakse eeldatavalt vastu järgmisel kliimakonverentsil 2014. aasta detsembris Limas. Selle tagamisele kaasa aitamiseks peaksid liit ja selle liikmesriigid tegema koostööd kolmandate riikidega.
- (11) Vastavalt otsusele 1/CMP.8, mis nõuab osalistelt 2014. aastaks oma teise kohustusperioodi kohustuse läbivaatamist, võiks kaaluda teatava hulga LKÜde, THVde ja HVÜde tühistamist, et suurendada nende kohustuse ambitsioonikust.
- (12) Selleks et kehtestada ühtsed eeskirjad, et tagada Kyoto protokolli teise kohustusperioodi tehniline rakendamine liidus, sealhulgas üleminek esimesest kohustusperioodist teise, võimaldada liidu, selle liikmesriikide ja Islandi teise kohustusperioodi kohustuste ühine tulemuslik täitmine ning tagada selle kooskõla ELi HKSi ja otsuse nr 406/2009/EÜ toimimisega, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte alates liidu poolt Doha muudatuse sõlmimise kuupäevast kuni Kyoto protokolli teise kohustusperioodi kohustuste täitmiseks ette nähtud täiendava perioodi lõpuni. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule, samuti nende kooskõla rahvusvaheliselt kokku lepitud arvestusnõuetega, Kyoto protokolli artiklite 3 ja 4 alusel liidu, selle liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kohustuste ühise täitmise kokkuleppega ja asjaomaste liidu õigusaktidega.
- (13) Nõukogu 9. märtsi 2012. aasta järeldustes märgitakse, et teisel kohustusperioodil määratakse liidu heite koguselise piiramise ja vähendamise kohustus kindlaks kliimat ja energiat käsitlevate õigusaktide paketi kohaselt 2013.–2020. aastal lubatud liidu kasvuhoonegaaside koguheitte põhjal, kajastades seega liidu ühepoolset lubadust vähendada heitkoguseid 20 % võrra aastaks 2020, ning sellega seoses kinnitatakse, et selle lähenemisviisi puhul ei peaks iga liikmesriigi heite vähendamise kohustused ületama tema kohustusi, mis tulenevad liidu õigusaktidest.
- (14) Tuleks tagada ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite asjakohastes otsustes HVÜde ja THVde esimesest kohustusperioodist teise kohustusperioodi ülekandmisele seatud ülempiiride järgimine.
- (15) Määrust (EL) nr 525/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 525/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 3 lisatakse järgmised punktid:

- „13a) „kohustusperioodi reserv” – reserv, mis on loodud vastavalt otsuse 11/CMP.1 lisale või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite muudele asjakohastele otsustele;

- 13b) „eelmise perioodi ülejäägi reserv” – konto, mis on loodud vastavalt Kyoto protokolli osaliste koosolekuna peetava ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi otsusele 1/CMP.8 („otsus 1/CMP.8”) või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite muudele asjakohastele otsustele;
- 13c) „kohustuste ühise täitmise kokkulepe” – Kyoto protokolli artikli 4 kohaselt liidu, selle liikmesriikide ja mis tahes kolmanda riigi vahelise kokkuleppe tingimused Kyoto protokolli artiklis 3 nimetatud kohustuste ühiseks täitmiseks teisel kohustusperioodil;”.

2) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Liit ja liikmesriigid loovad igaüks oma esimese lõigu kohaselt loodud asjaomastes registrites konto neile Kyoto protokolli teisel kohustusperioodil vastavate lubatud koguste jaoks ja teevad esimeses lõigus osutatud tehinguid kooskõlas otsusega 1/CMP.8 või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite muude asjakohaste otsustega ning kohustuste ühise täitmise kokkuleppega. Selleks teevad liit ja kõik liikmesriigid oma asjaomastes registrites järgmist:

- loovad ja haldavad osalise arvelduskontosid, sealhulgas hoiukontot, ning annavad nendele osalise arvelduskontodele välja LKÜsid koguses, mis vastab nende vastavatele Kyoto protokolli teiseks kohustusperioodiks lubatud kogustele;
- peavad arvestust oma Kyoto protokolli teise kohustusperioodi vastavates registrites olevate LKÜde, HNÜde, HVÜde, THVde, aTHVde ja pTHVde väljaandmise, hoidmise, ülekandmise, omandamise, kehtetuks tunnistamise, kasutuselt kõrvaldamise, asendamise ja kehtivusaja muutmise kohta, kui see on asjakohane;
- loovad kohustusperioodi reservi ja haldavad seda;
- kannavad oma vastavates registrites esimesest kohustusperioodist LKÜsid, THVsid ja HVÜsid üle Kyoto protokolli teise kohustusperioodi ning loovad eelmise perioodi ülejäägi reservi ja haldavad selles sisalduvaid LKÜsid;
- peavad arvestust LKÜde või HVÜde ülekandmise kohta HVÜde väljaandmisest ja LKÜde esimesest rahvusvahelisest ülekandmisest saadava tuluosana.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Komisjonil on samuti õigus võtta kooskõlas artikliga 25 vastu delegeeritud õigusakte, et liidu ja liikmesriikide registre kaudu teha võimalikuks Kyoto protokolli vajalik tehniline rakendamine vastavalt otsusele 1/CMP.8 või ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite muudele asjakohastele otsustele ja kohustuste ühise täitmise kokkuleppele, kooskõlas lõikega 1.

6. Komisjonil on samuti õigus võtta vastu ka delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 25, et tagada järgmist:

- aastaste saastekvootide mis tahes netoülekannetele, mis tehakse kooskõlas otsusega nr 406/2009/EÜ, ja lubatud heitkoguse ühikute mis tahes netoülekannetele nende kolmandate riikidega, kes osalevad direktiiviga 2003/87/EÜ loodud liidu heitkogustega kauplemise süsteemis ja kes ei ole kohustuste ühise täitmise kokkuleppe osalised, järgneb vastava arvu LKÜde ülekandmine Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus toimivas tasaarveldusprotsessis;

- tehakse selliseid tehinguid, mis on vajalikud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite poolt HVÜde ja THVde Kyoto protokolli esimesest kohustusperioodist teise ülekandmist käsitlevates otsustes kehtestatud ülempiiride kohaldamise ühtlustamiseks, rakendades direktiivi 2003/87/EÜ artiklit 11a; sellised tehingud ei piira liikmesriikide võimalust kanda täiendavaid HVÜsid ja THVsid esimesest kohustusperioodist teise üle muudel eesmärkidel, tingimusel et HVÜde ja THVde Kyoto protokolli esimesest kohustusperioodist teise ülekandmise ülempiire ei ületata.

7. Kui liikmesriik on äärmiselt ebasoodsas seisundis erilise ja erakorralise olukorra tõttu, mis hõlmab arvestuslikke vastuolusid liidu õigusaktide rakendamise vastavuse tagamisel Kyoto protokolli kohaselt kokku lepitud eeskirjadega, võib komisjon, juhul kui ühikud on Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus saadaval, võtta vastu meetmed kõnealuse olukorra lahendamiseks. Selleks on komisjonil õigus võtta vastu rakendusakte, et kanda liidu registris olnud THVd, HVÜd ja LKÜd üle kõnealuse liikmesriigi registrisse. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 26 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Õigus võtta vastu nimetatud õigusakte antakse komisjonile alates kuupäevast, mil liit sõlmib Kyoto protokolli Doha muudatuse.

8. Lõigete 5 ja 6 kohaselt delegeeritud õigusakte vastu võttes tagab komisjon kooskõla direktiiviga 2003/87/EÜ ja otsusega nr 406/2009/EÜ ning rahvusvaheliselt kokku lepitud arvestusnõuete ühtse rakendamise, võimalikult suure läbipaistvuse ning selle, et liit ja liikmesriigid arvestavad LKÜsid, HNÜsid, HVÜsid, THVsid, aTHVsid ja pTHVsid täpselt, vältides samal ajal võimalikult suures ulatuses halduskoormust ja -kulusid, sealhulgas tuluosaga ning IT-arenduse ja hooldusega seotud kulusid. On eriti oluline, et enne kõnealuste delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärasest praktikast ja konsulteeriks ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.”

3) Artiklisse 11 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liit ja liikmesriigid kõrvaldavad Kyoto protokolli teise kohustusperioodi lõpus ning kooskõlas otsusega 1/CMP.8 ja ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolli kohaste organite muude asjaomaste otsustega ning kohustuste ühise täitmise kokkuleppega igaiüks oma vastavatest registritest LKÜd, HNÜd, HVÜd, THVd, aTHVd või pTHVd, mis on samaväärsed kasvuhoonetega allikatest pärineva heite ja neeldajates sidumisega, mida hõlmavad nende vastavad lubatud kogused.”

4) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 2 asendatakse esimene lause järgmisega:

„Artiklites 6 ja 7 ning artikli 10 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 8. juulist 2013.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Artikli 10 lõigetes 5 ja 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile alates kuupäevast, mil liit sõlmib Kyoto protokolli Doha muudatuse, kuni Kyoto protokolli teise kohustusperioodi kohustuste täitmiseks ette nähtud täiendava perioodi lõpuni.”

5) Artiklisse 26 lisatakse järgmine lõige:

„3. Artikli 10 lõike 7 puhul, kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ning kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.”

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

D. KOURKOULAS
